

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/77/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010363
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Svetlana Filipová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8420010363.8

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok samosudcom Mgr. Svetlanou Filipovou na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. októbra 2022 v trestnej veci odsúdeného A. B., narodeného dňa XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom C. XXX/XX, B., pre prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, o premene trestu, t a k t o

rozhodol:

Podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona s použitím § 419 odsek 1 Trestného poriadku súd v y s l o v u j e , že odsúdený A. B., narodený XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom C. XXX/XX, B., D. E. sa v skúšobnej dobe n e o s v e d č i l a trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 77/2020 zo dňa 16. 07. 2020, právoplatným dňa 30. 07. 2020 v trvaní 6 (šesť) mesiacov s a v y k o n á.

Podľa § 50 odsek 8 Trestného zákona v spojení s § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ s použitím § 48 odsek 4 Trestného zákona, z a r a d ť u j e odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok číslo konania 9T/77/2020 - 220 zo dňa 16.07.2020, právoplatný dňa 30.07.2020, bol A. B. uznaný za vinného zo spáchania prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Skúšobná doba začala plynúť dňa 31.07.2020 a mala uplynúť dňa 30.01.2022.

Podľa § 419 odsek 1 Trestného poriadku o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí. Na verejnom zasadnutí rozhodne tiež o prípadnom predĺžení skúšobnej doby.

Podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 odsek 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmienené odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže a/ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 odsek 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život b/primerane predĺžiť

skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Podľa § 50 odsek 8 Trestného zákona, ak súd rozhodne, že sa trest odňatia slobody, ktorý bol podmienene odložený, vykoná, rozhodne zároveň aj o spôsobe výkonu trestu.

Podľa § 48 odsek 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona, súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Na verejnom zasadnutí súd vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného a oboznámením sa s obsahom trestného spisu Okresného súdu Kežmarok spisová značka 9T/77/2020, s obsahom trestného spisu Okresného súdu Kežmarok spisová značka 7T/46/2021, listinnými dôkazmi predloženými obhajobou ohľadom zdravotného stavu detí odsúdeného a odpisom registra trestov.

Súd má za preukázané, že odsúdený dňa 13.02.2021, teda v skúšobnej dobe vyššie uvedeného podmienene odsúdenia, spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, za čo bol rozsudkom Okresného súdu Kežmarok číslo konania 7T/46/2021 - 94 zo dňa 19.10.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove číslo konania 7To/13/2021 – 126 zo dňa 12.01.2022, právoplatným dňa 12.01.2022, odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov. Nepodmienený trest odňatia slobody vykonal odo dňa 28.02.2022 do dňa 28.04.2022.

Súd odsúdeného vypočul na verejnom zasadnutí. Odsúdený uviedol, že za volant by si nesadol, keby syn nedostal epileptický záchvat. Išiel do Spišskej Starej Vsi, kde nebol lekár, preto sa obrátil autom, manželka volala na 155, povedali im, čo majú robiť so synom a potom sa synovi polepšilo. Cestou späť ich zastavila polícia. Odsúdený zároveň uviedol, že je živiteľ rodiny, s manželkou majú dve postihnuté deti. Na otázku obhajcu, či okrem tohto jediného prípadu šoférovania sa dopustil iného priestupku v skúšobnej dobe, odsúdený uviedol, že nie. Na otázky obhajcu ďalej uviedol, že vlastníkom vozidla je nevlastný syn F. D., ktorý je držiteľom vodičského oprávnenia a v čase, keď sa náhle zhoršil zdravotný stav syna, nevlastný syn F. D. nebol doma, inak by šoféroval práve on. Na otázku samosudcu odsúdený uviedol, že syn trpí epilepsiou od 10 rokov, teraz má 24 rokov, epileptické záchvaty máva aj 4 – 5 krát do roka. Na otázku prečo rovno nezavolali rýchlu zdravotnú službu 155 uviedol, že bol v strese. Odsúdený uviedol, že ľutuje čo spravil, chce sa postarať o rodinu, hlavne o deti a manželku.

Z predložených listín na verejnom zasadnutí vyplýva, že dcéra odsúdeného, G. B., narodená dňa XX.XX.XXXX, je držiteľkou preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom pod číslom 159066, ktorý bol vydaný dňa 19.05.2015 Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok. Z lekárskej správy dcéry odsúdeného od lekárskeho genetika B. B. H. zo dňa 23.08.2022 vyplýva, že menovaná trpí dedičnou dystrofiou sietnice a inou dedičnou a idiopatickou neuropatiou. V anamnéze sa udáva, že dieťa pochádza zo vzťahu rodičov, ktorí sú príbuzní ako bratranec a sesternica v druhom stupni.

Z predloženej lekárskej správy syna odsúdeného, B. D., narodeného dňa XX.XX.XXXX, od neurológa B. I. A. zo dňa 03.03.2022 vyplýva, že menovaný trpí parciálnou epilepsiou s generalizáciou. Dôvodom vyšetrenia bolo zhoršenie stavu a to, že vo februári mal záchvat s určením medikamentózne liečby a odporúčaním EEG vyšetrenia. Z lekárskej správy syna odsúdeného od neurologičky B. B. E. zo dňa 07.06.2022 po vyšetrení v doprovode matky vyplýva, že ten sa lieči na epilepsiu od veku 11 rokov, trpí zrejme epilepsiou genuinnou. Prvý záchvat mal ako 11 ročný, odvtedy boli záchvaty vždy nad ráno v spánku pred prebudením, výskyt záchvatov sporadicky raz ročne, skoro dva a pol roka nemal záchvat. Teraz mal záchvaty počas dňa i počas práce, má záchvat i raz mesačne. Záchvat doma prišiel náhle, po chvíli odpadol a triasol sa, chrčal, mal kŕče rúk aj nôh, celý napnutý s vykrútenými rukami a nohami, až postupne sa kŕč uvoľňuje, s tým, že to trvá do 5 minút. Posledný záchvat mal pred tromi týždňami ráno po prebudení. Neurologička odporúčala dodržiavať prísny antikonvulzívny režim, prísnu abstinenciu, zákaz prác v noci a s elektrickým prúdom, dodržiavať režim spánku a bdenia a okrem iného viesť aj denník výskytu záchvatov s tým, že pacientovi bol vydaný kalendár.

Prokurátor uviedol, že aj napriek prednesu obhajoby, ohľadne okolnosti priebehu skutkového deja a okolnosti prípadu vedeného pod spisovou značkou 7T/46/2021, tieto okolnosti boli preverované a objasňované v rámci tohto konania, kde jednoznačne bola vylúčená okolnosť krajnej núdze na strane odsúdeného, čo potvrdzuje nielen okresný súd, ale aj krajský súd v rámci odvolacieho konania, kde práve rozhodnutím krajského súdu došlo k zníženiu aj tak pomerne nízko uloženého trestu vo vzťahu k A. B. a vlastne z obsahu odôvodnenia jednoznačne vyplýva, že krajský súd bol determinovaný okolnosťami novej premeny trestu, preto došlo k zníženiu tejto trestnej sadzby, ktorá mu bola uložená rozhodnutím okresného súdu a aj táto výška trestu zodpovedá okolnostiam, že súdy vzali do úvahy prednesenú obranu samotného A. B., sociálnu situáciu jeho rodiny, všetky okolnosti prípadu a jednoznačne vylúčili krajnú núdzu. Odsúdený sa jednoznačne dopustil trestného činu v čase plynutia skúšobnej doby. Okolnosti stresu a konania odsúdeného prokurátor jednoznačne vyhodnotil ako účelovú situáciu a to aj vzhľadom na jeho samotné tvrdenia, že záchvat jeho syna, o ktorom dlhodobo vie, že je chorý, nebol ojedinelým a to sa opakuje niekoľkokrát do roka a že pri opakovaných situáciách neriešil túto situáciu tak, ako vtedy. Situáciu vyriešil napokon aj tak, že telefonicky zisťoval pomoc, takže tvrdenie o strese jednoznačne nedáva logické zdôvodnenie jeho konania. Nakoľko sa A. B. dopustil úmyselnej trestnej činnosti v čase plynutia skúšobnej doby nemožno sa prikloniť k názoru obhajoby, že žil riadnym spôsobom života a je možné vo veci vysloviť jeho osvedčenie, z ktorého dôvodu do úvahy prichádza zákonom stanovený postup a to rozhodnutie, že ak sa obvinený neosvedčil súd v priebehu skúšobnej alebo následne zákonom danej lehote rozhodne o premene trestu pri určení, že pôvodný trest odňatia slobody podmienene odložený sa vykoná. Prokurátor uviedol, že v danom prípade, ak súd rozhodne o premene trestu, sú tu splnené podmienky pre jeho zaradenia do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia a to aj napriek tomu, že bol už vo výkone trestu.

Obhajca odsúdeného vo svojom konečnom návrhu uviedol, že k rozhodovaniu o tom, či sa odsúdený v rámci skúšobnej doby osvedčil alebo neosvedčil má vplyv viacero atribútov a to plnenie občianskych, pracovných, rodinných povinností, charakter skutku, ktorý v čase podmienene odsúdenia spáchal, jeho závažnosť, sankcie a okolnosti, druh trestnej činnosti, spôsob jeho vykonania a doba od uplynutia od jeho spáchania. Nemožno vynímajúc jeho rodinné pomery, možnosť rozhodnutím ovplyvniť aj život osôb žijúcich v spoločnej domácnosti, dodržať zásadu primeranosti, potrebu ochrany spoločnosti a potrebu prevýchovy odsúdeného. Obhajca zdôraznil, že sa stretáva na veľmi častej báze s rozhodovaním o osvedčovaní sa odsúdených, pričom pred súdom stoja zlodeji, tyrani, ktorých neosvedčenie sa v skúšobnej dobe, podľa názoru obhajoby, má reálny význam ako aj vykonanie trestu. Do úvahy berúc, že rozhodnutím, na základe ktorého by mal byť klientovi premenený trest odňatia slobody, odsúdenému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a ten odsúdený vykoná. Odsúdený vysvetlil, čo ho viedlo k spáchaniu tohto, a to do detailu a opísal dané skutočnosti, opísal momentálny stav, ako s rodinou žije, či po zdravotnej stránke, ako i o potrebe rodiny zadovážovať z jeho strany živobytie. Odsúdený sa okrem danej skratovej udalosti inej trestnej činnosti ani priestupku nedopustil, vzorne si plní občianske, rodinné a pracovné povinnosti, je vzorným občanom, otcom rodiny, keď v tejto ťažkej dobe sa snaží postarať o svoje postihnuté deti. Obhajca uviedol, že nevidí účel, ani zmysel v dnešný deň na konci októbra 2022 vzhľadom na všetky okolnosti rozhodnúť o neosvedčení sa odsúdeného a nariadení výkonu trestu, nepovažuje to v danom prípade za potrebné ani na ochranu spoločnosti, ani prevýchovy odsúdeného, preto vzhľadom na uvedené obhajca žiadal súd, aby rozhodol o osvedčení sa odsúdeného.

Odsúdený v konečnom návrhu oľutoval, čo spravil s tým, že sa chce postarať o rodinu, hlavne o manželku a deti.

Súd konštatuje, že uložením trestu odňatia slobody, ktorého výkon súd podmienienečne odloží, sa trestné konanie nekončí, ale je stanovená skúšobná doba, v priebehu ktorej sa predovšetkým skúma, či odsúdený dokáže viesť riadny život. Pod vedením riadneho života v skúšobnej dobe sa pritom rozumie najmä dodržiavanie právnych noriem a plnenie pracovných, rodinných a ďalších občianskych povinností. Znakom riadneho života je i beztrestnosť, hoci sama o sebe nemusí vždy znamenať, že podmienienečne odsúdený vedie riadny život a naopak.

Uložený podmienienečný trest nesplnil svoj prevýchovný účel, keďže odsúdený spáchal trestnú činnosť v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienienečného odsúdenia. Tieto konkrétne skutočnosti podľa súdu preukazujú, že v danom prípade je namieste premeniť pôvodne uložený podmienienečný trest na trest nepodmienienečný, pričom súd v prejednávacom prípade nezistil žiadne také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali výnimočné ponechanie podmienienečného odsúdenia v platnosti.

Obranu odsúdeného súd považuje za účelovú, nakoľko syn odsúdeného je plnoletý a epilepsiou trpí dlhodobo od detstva. Z pohľadu súdu nie je pravdepodobné, že by epileptický záchvat u syna spôsobil u odsúdeného a jeho manželky tak náhly a veľký stres, ktorý by viedol k tvrdenej skratovej situácii. Súd rovnako nepovažuje za hodnoverné tvrdenie, že automobilom odsúdený išiel so synom počas epileptického záchvatu vyhľadať odbornú zdravotnú pomoc mimo miesta ich bydliska a synovi sa malo uľaviť až potom, čo telefonicky kontaktovali zdravotnú linku pomoci a dostali odbornú radu. Z pohľadu súdu sú obaja rodičia po toľkých rokoch v spoločnej domácnosti so synom s diagnostikovanou epilepsiou známi postupov a spôsobu poskytnutia prvej pomoci človeku pri epileptickom záchvate, resp. mali by byť. V prípade záchvatu väčšej intenzity vybočujúceho z rámca predošlých skúseností so záchvatmi by v prvom rade rodičia i s ohľadom na vek syna a jeho telesnú hmotnosť vrátane v lekárskej správe opísaného priebehu záchvatov, z pohľadu súdu, logicky ako prvé v strese mali kontaktovať telefonicky linku prvej pomoci.

Vzhľadom na preukázanú skutočnosť, že odsúdený v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok číslo konania 7T/46/2021-94 zo dňa 19.10.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove číslo konania 7To/13/2021-126 zo dňa 12.01.2022, právoplatným dňa 12.01.2022, za skutok zo dňa 13.02.2021, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, súd rozhodol podľa § 50 odsek 4 Trestného zákona a vyslovil, že sa odsúdený neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok číslo konania 9T/77/2020 - 220 zo dňa 16.07.2020, právoplatný dňa 30.07.2020, vykoná.

Keďže súd so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a má za to, že v ústave na výkon trestu najmiernejšieho stupňa stráženia bude jeho náprava dostatočne zaručená, súd ho v súlade s ustanovením § 50 odsek 8 Trestného zákona a s ustanovením § 48 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona v spojení s § 48 odsek 4 Trestného zákona, pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť, a to do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 419 odsek 2 Trestného poriadku).